

Debatindlæg | kraka

3. november 2015

Boligjobordning

Af Jens Hauch, Vicedirektør og cheføkonom i Kraka

Bragt i www.finans.dk den 3. november 2015

Den midlertidige BoligJobordning har i de seneste år givet et ligningsmæssigt fradrag til løndelen af hjemmeservice og håndværksydelse på op til 15.000 kr. årligt. I Kraka har vi analyseret en permanent boligjobordning uden fradragsgrense. Vi vurderer, at en sådan kan give en årlig samfundsøkonomisk gevinst på en kvart milliard og forøge arbejdsudbuddet og dermed den langsigtede beskæftigelse med godt 2.000 personer.

Vi antager, at ordningen finansieres via en højere bundskat. Denne finansiering er ikke en anbefaling, men en neutral antagelse, der hverken stiller ordningen i et for positivt eller negativt lys.

BoligJobordning har under lavkonjunkturen stimuleret beskæftigelsen i bl.a. byggeriet og dermed tjent som en del af den ekspansive finanspolitik. Men med bedre konjunkturer bør finanspolitikken nu strammes, og det finanspolitiske argument for BoligJobordning forsvinder.

Kontakt

Jens Hauch
Tlf. 31407715
E-mail lot@kraka.org

Der kan imidlertid være gode strukturøkonomiske grunde til en permanent boligjobordning. Aktiviteter som håndværksydelser og hjemmeservice er nemme at udføre i sin fritid eller som sort arbejde. Denne helt særlige omstændighed betyder, at netop disse ydelser bør beskattes mere lempeligt end andre ydelser. Derved kan vi få forøget det hvide arbejdsudbud, fx ved at kirurgen opererer frem for at male sit plankeværk. Kvaliteten af boligjobydelserne kan også stige. Det er nemlig i høj grad faglært arbejdskraft, der udfører ydelserne hvidt, mens det oftere er ufaglærte, der udfører ydelserne sort.

Fradragsgrænsen i den hidtidige BoligJobordning betyder, at fradraget i for høj grad bliver givet til aktiviteter, der ville have fundet sted under alle omstændigheder. Dvs. vi får ikke ret meget effekt for de offentlige udgifter til ordningen. En højere grænse vil være bedre. Vores beregninger viser dog også, at en fradragssats på godt 30 pct., der følger af et ligningsmæssigt fradrag, er tæt på at være optimalt.

Men ordningen rummer en fare: Man kan politisk fristes til at udbrede ordningen til andre områder, hvor forholdene er lidt anderledes. Så bliver det hurtigt til selektiv erhvervsstøtte og gevinsterne kan sættes over styr.

Aktuelt diskuteres fx en grøn toning af ordningen. Miljø- og klimapolitik er vigtigt, men bør føres vha. generelle instrumenter, fx ensartede afgifter på udledning af klimagasser eller anden forurening. Hvis man giver særlige grønne begunstigelser som led i en boligjobordningen bliver miljøpolitikken uklar og højst sandsynligt unødigt dyr.

Tiden er inde til at afprøve en permanent boligjobordning med en høj fradragsgrense. Men hvis ordningen udbredes eller anvendes skævt, kan gevinsterne sættes over styr – og så må man hellere lade helt være.